



"לאור הזיכרונות"

מדור חדש שיעלה ספורים, תמונות, סרטונים ומצגות מהעבר שלנו.

והפעם:

"פעם ראשונה שלי – New born."



דרור בנדלר: פעם ראשונה שלי New Born





Dror Bendler



Dror Bendler

מתי קרימרמן: אצלי דווקא עניין צילום הילדים הוא סיפור של התפתחות צילומית. כשנעמי נולדה, כל מה שעניין אותי בצילום היה תחרויות אופנועים וטיולים. לא היה לי מושג לגבי צילום פורטרטים, אז התמונות הראשונות של נעמי היו תמונות בינוניות מאוד, למזלנו היא דוגמנית מלידה, תרתי משמע, אז היא עשתה פוזות ישר מהבטן



כשדניאל נולד, אשרה רצתה
ללכת לצלמת מקצועית, כזו
שעולה הרבה מאות של דולרים,
שתצלם אותנו לפני לידת דניאל.
מעבר לעניין העלות, וזה
שהצילומים בד"כ מוקדם בבוקר
(בדאלאס בחורף קר), היה גם
העניין הפעוט שאם יצלמו אותנו,
אז גם אני אצטרך להופיע
בתמונה, מה שיחרב אותה
סופית.
אז עשיתי עסקה, ובמקום לשלם
לצלמת, קיבלתי אישור לקנות
סטודיו בסיסי, ועדשת
"פורטרטים" וככה התחלתי לצלם
אנשים שלא חובשים קסדה
וקופצים על אופנועים.
רק שהרמה הייתה ברמת
החוסר רמה





דרך אגב, רק להסביר כמה תת-רמה הייתי, אחרי שנעמי יצאה מהחדר, החלטתי להמשיך לצלם, הילד היה על כרית, על שולחן, כי כמה כבר תינוק זז... נכון? הקיצר התגלגל לי מהשולחן, ותפסתי אותו באויר כאילו היה כדור. לילד שלום, לאבא התקף לב



וכשאיתן נולד... כבר לא היה לי תירוצים ואשכרה עשינו צילומי ניו-בורן. אשרה הוציאה על האביזרים בערך מה שהוצאתי כל החיים על ציוד צילום (סתאם), ואיתן המסכן עבר התעללות ארוכה שקשורה בכל מיני תחפושות מצחיקות. לילד הבא אני עושה בוק עוד כשהוא בבטן וסוגר עניין



